

احترام برومند:
در مواجهه با بحران کرونا
فقط نیمه خالی لیوان را ببینیم
همراه شو عزیز

در صفحه آخر بخوانید

گفت وگو با سیمک گلشیری به بهانه انتشار
«میدان ونگ، یازده و پنج دقیقه»
نویسنده‌ای می‌ماند که با
مخاطب صادق باشد

در صفحه فرهنگی بخوانید

استفتانات جدید
رهبر معظم انقلاب
درباره کرونا

در صفحه سیاسی بخوانید

سال بیست و ششم ■ شماره ۷۳۰۱ ■ پنجشنبه ۲۲ اسفند ۱۳۹۸ ■ ۱۷ رجب ۱۴۴۱ ■ ۱۶ صفحه ■ قیمت در تهران و البرز ۲۰۰۰ تومان / دیگر استان‌ها ۰۰۰ تومان ■ 12 Mar 2020 ■ Thursday ■ ISSN1027-1449 Keytitle: IRAN (Tehran)

گزارش «ایران» از وضعیت روبه
رشد بیماران بهبود یافته از کرونا

بهبود یافتگان
کرونا را با قرنطینه
شکست دادند

روزهای سخت کرونایی در ایران همچنان ادامه دارد. پیک اصلی بیماری بنا بر گفته وزیر بهداشت چند روزی است شروع شده و بر اساس بررسی اپیدمیولوژیک از رصدهای ملی و بین‌المللی شیب نمودار ابتلا به کرونا در روزهای آینده کماکان صعودی خواهد بود.

۵

کرونا، نفس صنعت هوایی را گرفت
کاهش

۷۰ درصدی پروازهای
فرودگاه مهرآباد

۷

نماینده ایران در آژانس:

تحریم‌های امریکا
جان ایرانی‌ها را
هدف گرفته است

۳

پیشنهاد خواندن دو کتاب
برای گذراندن ایام کرونا

فرداما را
نجات خواهد داد

۱۵

رئیس جمهوری در جلسه هیأت دولت تأکید کرد

باید زنجیره شیوع کرونا قطع شود

- مشکل کرونا را باید جدی بگیریم / نوروز نباید با رفت و آمدهای بدون مدیریت به فرصتی برای شیوع بیشتر ویروس تبدیل شود
- نگذاریم شایعات روح مقاومت مردم را دچار مشکل کند / تلاش دولت به حداقل رساندن صدمات بیماری کرونا به اقتصاد و زندگی مردم است

۲

گزارش «ایران» از خبرینی که در گیلان
و مازندران وارد میدان سلامت شده‌اند

کرونا با همدلی و ایثار
شکست می‌خورد

- دست رانه، قلبت را به من بسپار

۱۱۹۶

خسبیار جوانمردی / میزان

توضیحات رئیس دفتر رئیس جمهوری

مدیریت مقابله با کرونا
اولویت همه برنامه‌های
رئیس جمهوری است

- شخص رئیس جمهوری به طور مداوم از طریق تماس تلفنی، جلسات حضوری با افراد گوناگون و از طریق ویدئو کنفرانس در ارتباط با اعضای ستاد و استانداران بوده و موضوعات و مسائل گوناگون را تحت مدیریت دارد

- تصمیمات خوبی در زمینه جبران خسارات وارد آمده به کسب و کارهای شب‌عید از جمله چگونگی وصول چک‌ها، تسهیل در پرداخت اقساط وام‌ها و دیگر امور گرفته شده است

- بحث تأمین کالاهای اساسی و ضروری مردم در ایام پایان سال از مدت‌ها پیش، پیش‌بینی شده است

۲

تعداد مبتلایان به ویروس کرونا
۹۰۰۰ نفر و فوتی‌ها در کشور
به ۳۵۴ نفر رسید

۵

فرمان فرهنگ توسعه در دست زنان

توسعه، مسأله‌ای است که برخلاف بسیاری از دیدگاه‌های مدیریتی، بخش عمده‌ای از آن متوجه خانواده است. امروزه در نتیجه تحولات اجتماعی گسترده و جهانی، منشأ تصمیمات و راهبری موضوعات خانواده در نسبتی قابل توجه بین مردان و زنان تقسیم شده است که سهم زنان از این فرآیند، بسیار است. این بدین معنا است که اگر، زنان نسبت به اهمیت موضوعی باور داشته باشند از همه توان خود، برای تحقق آن باور استفاده می‌کنند. این البته براساس امکانات در دسترس ایشان قابلیت اجرا خواهد داشت. دنیای مردانه، اکنون در دهه سوم قرن بیست و یکم، با دهه رویکرد مستقیم و غیرمستقیم در حال کوچک شدن است. این معنا مبین برابری جنسیتی است.

در دهه‌های پیشین فرض این موضوع محال تلقی می‌شد و رؤیای توسعه با برابری جنسیتی آرمانی دور از دسترس، اما امروز در همه شئون زندگی معاصر وارد شده و قابل دریافت است. به‌گواه آمار و ارقام حضور دختران در دانشگاه بیشتر و در محیط کار روزبه‌روز بیشتر می‌شود. این اختیار و قدرت اجتماعی اما مسئولیتی بسیار جدی برای زنان معاصر ایجاد می‌کند که بسیار جدی و خطیر است. این قلمرو «الگوی زیست» است، الگویی که بسیار باید تغییر کند و این تغییرات نیازمند تعامل جدی با خانواده است.

الگوی مصرف غذا، پوشاک و انرژی و الگوهای رفتاری با کودکان و نحوه عملکرد و حضور اجتماعی و مشارکت سیاسی و هزاران موضوعی که زیرساخت یک نهضت فراگیر و بنیادی در جهت «تغییرات اجتماعی» زیربنایی را شامل می‌شود. در فرآیند این تغییر بزرگ، زنان نقش برابری با مردان نخواهند داشت، بلکه نقشی کلیدی و بنیادین دارند. با توجه به اهمیت الگوی زیست و با درک و مسئولیت اجتماعی نسبت به خانواده و محیط اجتماعی زنان می‌توانند به وجود آورنده تغییر بزرگ باشند.

ادامه در صفحه ۱۶

یادداشت

رشا پوروزیری
پژوهشگر توسعه
در دانشگاه
پورک - تورنتو

اگر به هیچ آماری اعتماد نکنیم ...

چندی بعد از واقعه ۸ شهریور ۱۳۶۰ یکی از دوستان که در نهادهای نظامی فعالیت می‌کرد، یک روز قبل از ساعت ۷ صبح با من تماس گرفت و گفت دقایقی پیش آقای... در انفجار اتومبیلش، پودر (این اصطلاح را او به کار برد) شد. می‌نمود. ساعتی بعد که از خانه به محل کار رسیدم بلافاصله رادیو را روشن کردم. این جمله را شنیدم که «جلسه با حضور ۱۸۰ نماینده رسمی است». کسی که این جمله را داد کرد همان فردی بود که دوست سحرخیز من خبر از «پودر» شدنش داده بود. در محله قدیمی ما مغازه‌داری بود که ویژگی شاخص اش رادیوی کوچکی بود که همیشه به همراه داشت و معمولاً صبح‌ها و شب‌ها آن را کنار گوشش قرار می‌داد. هنگامی که وارد مغازه‌اش می‌شدی متوجه حضورش نمی‌شد و برآی اینکه کالای مورد نیازت را سفارش بدهی، باید دقایقی تحمل می‌کردی، رادیو را کنار می‌گذاشت، بخشی از خبرها و تحلیل‌هایی را که از بی‌بی‌سی شنیده بود بازگو می‌کرد و مجدداً وارد معامله می‌شد. موقع نقل خبر و تحلیل، عادتش تکان دادن سر به معنای وخیم بودن اوضاع بود. یک ترجیح پند هم داشت: «رادیو، تلویزیون مملکت که واقعیت‌ها را نمی‌گه». این دو قصه را از آن جهت بیان کردم که نسل جوان امروزی ما بداند آنچه در فضای مجازی می‌بیند و مضمونش زیر سؤال بردن همه چیز است یا خبرهایی منتشر می‌شود که اصلاً واقعیت ندارد، مربوط به الان نیست. ۳۰-۴۰ سال قبل هم چنین دنیایی وجود داشت. درست است که حجم اطلاعات و اخبار کمتر بود و سرعت کنونی را نداشت اما گستره آن خیلی کمتر از امروز نبود. ویروسی به‌نام کرونا وارد کشور شده و عده‌ای را بیمار کرده و متأسفانه گروهی از هموطنان ما را به کام مرگ برده است. نخستین قربانیان بیماری در سه شهر قم، رشت و تهران ساکن بودند. زمان ورود ویروس هم اواخر بهمن ماه است اما نشانه‌های بالینی آن از هفته اول اسفند خودنمایی کرده و در ۱۸ روز اخیر خبر اول رسانه‌های ایرانی به این موضوع اختصاص یافته است.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

محمد مهجری
روزنامه‌نگار

رسانه‌ها چگونه می‌توانند در مدیریت
«اضطراب اجتماعی» سهیم شوند؟

آرامش زیر ردای همبستگی

۱. رسانه‌ها همواره به دنبال خبرهایی می‌گردند که ارزش خبری اعم از تازگی، جذابیت، فراگیری، برخورداری، شهرت، بزرگی و مجاورت جغرافیایی و فرهنگی داشته باشد. بنابراین طبیعی است که وقوع بحران‌های اجتماعی همچون رخداد بلایای طبیعی یا بیماری‌های واگیردار از آن دست موضوعاتی است که در دستور کار رسانه‌های جمعی قرار می‌گیرد. بنابراین، بلایای طبیعی و بیماری‌های واگیردار از جمله اخبار داغی هستند که رسانه‌ها همواره آنها را دنبال می‌کنند و طبیعی است که رسانه‌ها خود نیز به گسترش و فراگیر کردن این جنس از اخبار دامن بزنند. اما از طرف دیگر، مسأله این است که با چه شیوه‌ای می‌توان این نوع خبررسانی را انجام داد که علاوه بر پایبندی به «شفافیت در اطلاع‌رسانی»، به هراس و اضطراب اجتماعی هم منجر نشود؟ هراس و اضطراب اجتماعی که گاهی از سوی برخی رسانه‌های رسمی یا اجتماعی ایجاد می‌شود، یکی از آثار و پیامدهای گسترش رسانه‌ها در تمام دنیا است که برای مهار و تخریب آن تحقیقات بسیاری صورت گرفته است.

۲. رسانه‌ها برای اینکه بتوانند در مدیریت اضطراب اجتماعی در مواقع بحرانی سهیم باشند باید بدانند که چگونگی پردازش اخبار و چگونگی انتخاب تیتیر در این شرایط از اهمیت بالایی برخوردار است؛ به این منظور باید تحلیل کرد که رسانه‌ها از چه زاویه‌ای و با چه رویکردی به بحران یا مسائل اجتماعی ورود می‌کنند؟ در پردازش اخبار و اطلاعات، صرفاً اطلاع‌رسانی را مدنظر دارند یا در پوشش خبر نوعی احساس ناامیدی و ناکارآمدی را هم به جامعه القا می‌کنند؟ به بافت خبر چقدر توجه دارند و چقدر در خبر سوگیری اعمال شده است؟ اینها همه مسائلی است که بعد از تولید خبر می‌توان راجع به آن تحلیل و مذاقه کرد.

اما از سوی دیگر، همسویی رسانه‌ها با استراتژی‌های نهادهای عمومی جامعه که تلاش می‌کنند یک بحران را مدیریت کنند، همواره خطر پنهانکاری را بالا می‌برد. در بسیاری از کشورها ممکن است که رسانه‌ها برای خبررسانی درست، با محدودیت مواجه شوند. در هر کشوری باید حد و حدود این مسأله روشن و تصریح شود که اگر اطلاع‌رسانی با چه حد و حدودی باشد پنهانکاری صورت گرفته است و اگر رسانه‌ها تا کجا تا چه میزان اطلاعات به جامعه ارائه کنند شفافیت به خرج داده‌اند و به اضطراب اجتماعی دامن نزده‌اند. به این اعتبار باید گفت نمی‌توان بین «پنهانکاری» و «شفافیت» در کار خبر و اطلاع‌رسانی، یک مرز مشخص دستوری ایجاد کرد که با قرار گرفتن در آن مرز، ضمن وفادار بودن به اطلاعات و شفاف عمل کردن، در شکل‌گیری اضطراب اجتماعی هم سهیم نشد. اما مشخص شدن این حد و حدود نیازمند یکسری چارچوب‌هایی است که باید توسط نهادهای دولتی انجام شود و این حد و حدود در رسانه‌های جمعی تعریف شود تا وظیفه هر گروهی در این رابطه مشخص باشد.

۳. یکی از دلایل فراگیر شدن اضطراب اجتماعی در مواقع بحرانی «فقدان اعتماد به رسانه‌ها» است. باید در چنین مواقع حساسی از خود برسیم اساساً چقدر مردم به رسانه‌ها اعتماد دارند؟ خود این امر می‌تواند عامل مضاعفی باشد که با وجود اینکه ممکن است رسانه‌ها اخبار درست و شفاف را منتشر کنند اما مردم نسبت به آن اخبار بی‌اعتماد بوده و آن را نپذیرند.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

مسعود کوشی
استاد ارتباطات
دانشگاه تهران

نهادهای علم و اپیدمی ویروس کووید-۱۹

بر کسی پوشیده نیست که ایام سخت و سهمگینی را سپری می‌کنیم و بخش‌های زیادی از جهان، از جمله کشور عزیزمان، درگیر اپیدمی کرونا شده و هموطنان بزرگوارمان را در معرض رنج‌ها و مصائب فراوان قرار داده است. بی‌شک، در این برهه، پیش از هر زمان دیگری نیازمند همدلی، مسئولیت‌پذیری و همبستگی برای مقابله با اثرات ناگوار شیوع این اپیدمی هستیم و مشارکت و توجه افراد جامعه ضرورت بسیاری دارد. پرییادست که این توجه و مسئولیت‌پذیری برای جامعه فرهیخته کشور و خانواده بزرگ نظام آموزش عالی کشور ضرورتی بنیادی و مورد

انتظار و مطالبه از سوی جامعه به شمار می‌رود. از این رو، شایسته است تا نهاد علم و فناوری کشور در عرصه‌های عمومی و تخصصی با بالاترین سطح مسئولیت‌پذیری و نقش آفرینی ورود و حضور خود را نشان دهد، امری که به گواهی تاریخ پرافتخار و نهاد دانشگاه همواره مورد اهتمام اندیشمندان و صاحبان خرد بوده است. امروزه مسئولیت‌پذیری اجتماعی متوجه تمامی بخش‌های جامعه بویژه افشار فرهیخته، اعضای محترم هیأت علمی، دانشجویان و کارکنان خدوم مؤسسات آموزشی و پژوهشی است. کم و کیف مسأله‌ای که امروز کشور با آن مواجه است به گونه‌ای است که فرد فرد مردم و تمامی نهادهای و سازمان‌های کشور در برابر آن مسئولیت دارند و نمی‌توان فقط به مجموعه‌های محدود اتکا کرد بلکه، به حضور و مشارکت مؤثر و عالمانه برای عبوری کم‌مخاطره از این بحران نیاز داریم. وظیفه خود می‌دانم و از همه همکاران و دانش‌آموختگان دانشگاهی می‌خواهم تا به‌عنوان عضوی از خانواده آموزش عالی کشور تمامی توان و همت خود را جهت مهار این بلای خانمان‌سوز مصروف دارند. لازم است تا تمامی دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی، اعم از مجموعه‌هایی که به لحاظ فنی و بالینی توان و امکانات تخصصی کار را در اختیار دارند و مجموعه‌ها و مؤسسه‌ای که دانش و توانایی لازم را نسبت به آثار و پیامدهای پدید و پنهان موضوع، در کوتاه‌مدت و بلندمدت در ساخت‌های روانی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و محیطی در اختیار دارند بدون فوت وقت و با تمام توان و امکانات خود ورود کنند و همکاری و همفکری با مجموعه‌های ذی‌ربط را به بالاترین سطح ممکن ارتقا دهند. اما عرصه وسیع‌تر و مؤثر نقش آفرینی اصحاب خرد و دانش در حوزه عمومی است. خانواده نظام آموزش عالی کشور بویژه استادان محترم و دانشجویان گرامی پنایر مرجعیت، ضریب نفوذ و نیز برخوردار بودن از دانش و قابلیت‌های حرفه‌ای توان بالایی در آگاه ساختن افشار جامعه، خانواده‌ها و اطرافیان خود دارند. در نتیجه، شایسته است در حوزه عمومی و زندگی اجتماعی نسبت به تولید و ترویج آگاهی و مراقبت‌های بهداشتی و درمانی در مقیاس‌های فردی و محیطی، با هدف اصلاح نگرش‌ها و تغییر رفتارها، تلاش وافر داشته باشند و به ارائه و استفاده از راهکارهای روشن و اثربخش با هدف ایجاد انگیزه، کاهش تنش‌های روانی، تقویت امید، همگرایی و همبستگی ملی و همراهی با افشار آسیب‌پذیر بپردازند و در این راه نهایت اهتمام را به کار گیرند. امیدواریم که خانواده بزرگ آموزش عالی با تمام توان خود در حل و تعدیل مشکلی که کشور با آن مواجه شده است بکوشند. چاره کار را در مسئولیت‌پذیری اجتماعی، همدلی، همکاری و توجه به احوال اجتماعی، روانی و معیشتی اطرافیان می‌دانیم. زیرا راه غلبه بر مشکلات و بحران‌ها از خودگذشتگی، حفظ همبستگی، مهربانی و دوستی در جامعه است. به لطف الهی و صبر و بردباری و تلاش آگاهانه نخبگان و همراهی افراد جامعه این روزهای تلخ سپری خواهند شد و شاهد روزهای خوش و نوام با بهروزی و سلامتی برای همه عزیزان کشورمان خواهیم بود.

کتابچه
بهار ۹۹
ایران
بزودی
منتشر
می‌شود

نامه‌ها و قصه‌ها در کتابچه بهار ۱۳۹۹ ایران

در آغاز آخرین سال قرن، تحلیلگران از چشم‌انداز ایران ۹۹ گفتند، چهره‌های مختلف در نامه‌های خواندنی برای آیندگان از فردای ایران نوشتند و گزارشگران ایران از قصه آدم‌های ایران زمین روایت کردند.

